

Sygn. akt I Ns 1268/12

POSTANOWIENIE

Dnia 8 września 2015r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Halina Grzybowska

Protokolant Magdalena Tobiasz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 sierpnia 2015r. w Ś.

sprawy z wniosku **S. J.**

przeciwko **(...) S.A. w K. Oddział w W.**

o ustanowienie służebności przesyłu

postanawia:

I. oddalić wniosek;

II. zasądzić od wnioskodawcy **S. J.** na rzecz uczestnika postępowania **(...) S.A. w K. Oddział w W.** kwotę 257,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygnatura akt I Ns 1268 /12

UZASADNIENIE

Wnioskodawca S. J. domagał się ustanowienia służebności przesyłu na części nieruchomości , których jest właścicielem, tj. na działkach nr (...) położonych w miejscowości S., gmina Ś., powiat (...) dla której to nieruchomości Sąd Rejonowy w Świdnicy prowadzi księgę wieczystą nr (...) w postaci pasa gruntu wzdłuż znajdującej się na nich linii średniego napięcia 15 kV o szerokości 2,8 m po obu stronach tej linii na całej jej długości w zakresie konserwacji i naprawy urządzeń elektroenergetycznych stanowiących części tych linii posadowionych na opisanej nieruchomości oraz przesyłu energii tą linią, za jednorazowym wynagrodzeniem w kwocie 47 043 ,00 zł. Zażądał także zasądzenia od uczestnika na jego rzecz kosztów postępowania z uwzględnieniem kosztów zastępstwa według norm przepisanych.

Uzasadniając wniosek podał, iż przez opisane działki , których jest właścicielem, przebiegają linie energetyczne średniego napięcia 15 kV wchodzące w skład przedsiębiorstwa uczestnika postępowania w rozumieniu art. 49§1 k.c. i znajdują się na nich 3 słupy średniego napięcia , a powierzchnia trwale wyłączona pod w/w słupami wynosi 37,8 m² .Wnioskodawca nigdy nie wyrażał zgody na korzystanie przez uczestnika z w/w działek , a uczestnik w wymianie pism przesądowych nigdy nie wskazał jakiegokolwiek tytułu prawnego do korzystania z tej nieruchomości . Wysokość wynagrodzenia dochodzonego we wniosku została ustalona na podstawie profesjonalnego programu autorstwa Instytutu (...), o nazwie „Raport oszacowania wysokości wynagrodzenia” utworzony w dniu 11.12.2011 r.

(...) S.A w K. wniósł o oddalenie wniosku , obciążenie wnioskodawcy kosztami postępowania i zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 257 zł . Przyznał, że na działkach nr (...) położonych w S. posadowione są trzy słupy napowietrznej linii energetycznej średniego napięcia L-481, wybudowanej w 1979 roku , zaś lokalizacja słupów zajmuje 4,5 m² gruntu. Zarzucił że roszczenie o ustanowienie służebności przesyłu jest bezzasadne, ponieważ uczestnik nabył już trwale uprawnienie do korzystania z nieruchomości przez zasiedzenie służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu, powołał się przy tym na postanowienie Sadu Okręgowego w Świdnicy , uwzględniające wniosek o zasiedzenie służebności przesyłu w identycznym stanie faktycznym i prawnym jak w niniejszej sprawie.

Podał , iż (...) S.A. (obecnie (...) S.A.) powstała w maju 2004 roku z połączenia spółek prawa handlowego, stanowiących własność Skarbu Państwa. (...) S.A. jest następcą prawnym byłego Zakładu (...) S.A., który powstał z przekształcenia byłego przedsiębiorstwa państwowego.

Bezsporne jest w sprawie, że uczestnik do 1 lutego 1989 r. był zarządcą mienia państwowego i nie wykonywał żadnych praw dla siebie, tylko na rzecz Skarbu Państwa. Nie zmienia to jednak faktu, że (jak wypowiedział się Sąd Najwyższy) korzystanie przez uczestnika postępowania z nieruchomości w sposób odpowiadający treści służebności przesyłu, prowadziło do zasiedzenia tej służebności przez Skarb Państwa, przy czym zaliczenie posiadania poprzednika było możliwe, jeżeli podczas biegu zasiedzenia nastąpiło przeniesienie posiadania. Powyższe wyklucza dochodzenie jakichkolwiek roszczeń przez aktualnego właściciela nieruchomości. Uczestnik nie mógł przeciwstawić Skarbowi Państwa jakichkolwiek własnych uprawnień, jednakże w stosunkach zewnętrznych z osobami trzecimi miał taka sama pozycję jak Skarb Państwa . W konsekwencji uczestnik może zaliczyć okres samoistnego posiadania Skarbu Państwa przed 1.02.1989 r. Jeśli więc uczestnika okres posiadania służebności zaczął biec od dnia 25.06.1979 roku, przy przyjęciu domniemania dobrej wiary uczestnika przy wnoszeniu tej linii , a mianowicie przy założeniu, że budując linie elektroenergetyczna na działkach (...) działał godnie z obowiązującym wówczas prawem , to należy stwierdzić, że uczestnik nabył przez zasiedzenie służebność przesyłu z dniem 25.06.1999 r.

Podniósł, że dochodzone przez wnioskodawcę wynagrodzenie za korzystanie z jego działki jest rażąco wygórowane i w żaden sposób nie zostało udowodnione.

Wnioskodawca wszedł w posiadanie nieruchomości, na których posadowione są urządzenia energetyczne w istniejącym już stanie faktycznym i prawnym, wobec czego stosunek cywilnoprawny, na podstawie którego uczestnik uzyskał prawo do korzystania z urządzeń energetycznych , jest wiążący także dla nabywcy nieruchomości .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. J. będąc stanu wolnego nabył nieruchomość gruntową obejmującą działki położone w miejscowości S. , gmina Ś. o numerach ewidencyjnych (...) o powierzchni 6,12 ha , dla której Sąd Rejonowy w Świdnicy prowadzi księgę wieczystą (...) – od J. S. na podstawie umowy sprzedaży z dnia 26 lutego 2007 roku. .Działki te zostały odłączone z księgi wieczyste (...).J. S. nabył gospodarstwo rolne z w/w/ działkami od M. K. spadkobierczyni F. K. na podstawie umowy sprzedaży z dnia 20 sierpnia 1965 roku. Wcześniej gospodarstwo to na podstawie orzeczenia o wykonaniu aktu nadania z 25.05.1954 r. r. stanowiła własność F. K. .

Dowód:

- ***odpis księgi wieczystej (...) k. ,8-10 , wypis z rejestru gruntów . 11, i mapa k. 12 , dokumenty w aktach h księgi wieczystej nr (...) –***

- ***dokumenty w aktach księgi wieczystej SW1S/00006478/8 .***

Zanim wnioskodawca kupił obie działki od J. S. przez ok.10-15 lat je dzierżawił. Odkąd zaczął je dzierżawić, na U. działkach znajdowały się już słupy energetyczne z linią napowietrzną. 2 lub 3 razy wnioskodawca widział ślady kół samochodów wzdłuż linii energetycznej na swoim polu biegnące wzdłuż przewodów. Gdy rozmawiał o tym z J. sadowskim, ten nic nie mówił, żeby ktokolwiek pytał go o zgodę na wjazd na pole. Wnioskodawca nikomu nie zgłaszał szkody. Ostatnia podobna sytuacja miała miejsce, gdy wnioskodawca był już właścicielem nieruchomości, a miało to miejsce ok. 2 tygodnie przed zbiorem rzepaku i rośliny już nie zostały uratowane .Linia, której fragment przebiega na działkach wnioskodawcy nie zasila jego gospodarstwa lecz biegnie od rozdzielni która jest w Ś. na Osiedlu (...) w kierunku Ż. . Słupy przeszkadzają wnioskodawcy w prowadzeniu upraw, gdyż znajdują się na środku pól , musi je więc objeżdżać przy pracach polowych, omijać, a zarastają one chwastami, bo nie da się tych miejsc pielęgnować mechanicznie. Wnioskodawca specjalizuje się w uprawach pszenicy i rzepaku , ma zmechanizowane gospodarstwo rolne i posiada sprzęt wysokogabarytowy, więc słupy energetyczne przeszkadzają mu w pracach polowych

Dowód : zeznania wnioskodawcy k. 93-94 .

Na w/w działkach rolnych niezabudowanych , na których wnioskodawca ostatnio uprawiał pszenicę znajdują się 3 pojedyncze słupy żelbetonowe a na nich nad działkami (...) zawieszono przewody napowietrznej linii elektroenergetycznej (...). Odstęp między skrajnymi przewodami linii napowietrznej ułożonymi na izolatorach pomierzona przez biegłego geodetę wynosi 2,6 m, zaś długość odcinka linii L-481 na obszarze działek (...) wynosi 308 m. Obszar gruntu wyłączony z uprawy przy każdym z 3 słupów wnosi po 1 m od słupa w obie strony i wzdłuż linii 10 m, co daje dla każdego słupa powierzchnię 20 m².

Według polskiej Normy Pn- (...) z 1998 r. „Elektroenergetyczne linie napowietrzne – projektowanie i budowa” , która wycofano i nie została ona zastąpiona inną normą przewidywała m.in. minimalne odległości przewodów napowietrznych linii elektroenergetycznych od budynków mieszkalnych i innych, które wynoszą dla linii średniego napięcia o napięciu znamionowym do 45 kV i dla przewodów gołych 3 m.

Część nieruchomości wnioskodawcy znajdująca się pod przewodami linii napowietrznej na obydwu działkach zajmuje powierzchnię 801 m², natomiast część zajęta przez słupy, oraz wokół nich wyłączona z uprawy mechanicznej wynosi łącznie 60 m²

Uchwała Rady Gminy Ś. z dnia 30 marca 2006 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru przeznaczonego pod realizację drogowego obejścia miasta Ś. ustaliła, że teren objęty działkami (...) o symbolu (...) jest to „ teren rolniczy- obowiązuje zakaz budowy” , w tym także obiektów dla produkcji rolnej

d owód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu geodezji m g r inż. E. K. z dnia 09 czerwca 2014 r. k. 159-164 wraz z zał. 165-171

Trasa linii napowietrznej (...) będąca linią dystrybucyjną , prowadzona jest przez działkę (...) w przęśle 3-5, a przez działkę (...) w przęśle 4-7. Na działce (...) znajduje się 1 słup przelotowy a na działce (...) słupy przelotowe z żerdzi betonowych, służące do podtrzymywania linii napowietrznej 20 kV. Linia (...) wykonana jest przewodami gołymi (...)-70 mm², podwieszonymi na żerdziach żelbetonowych w układzie płaskim z rozpiętością przewodów skrajnych 3,7 m.

(...) technologiczna w celu prawidłowej eksploatacji napowietrznej linii energetycznej 20 KV na działkach wnioskodawcy , uwzględniająca m.in. wymianę przewodów roboczych, ich naprawę czy też wymianę słupa , z zastosowaniem maszyn, sprzętu i urządzeń (np. samochód skrzyniowy, żuraw samochodowy, przyczepa skrzyniowa, ciągnik kołowy) przy uwzględnieniu przepisów BHP wynosi 14,96 m , tj. po 7,48 m w obie strony od osi linii .

Dowód: op i nia biegłego sądowego z zakresu elektroenergetyki mgr inż. R. G. (1) . k. 214 - 233 z zał. k. 234 - 242 .

Protokołem z dnia 25 czerwca 1979 r. Zakład (...) potwierdził protokół odbiór końcowy i przekazania do eksploatacji obiektu postaci linii napowietrznej 20 kV na słupach (...) i ŻN na trasie S.- J. .Linia ta jako środek trwały została zaewidencjonowana przez Zakład (...) w dniu 20.10.1979 roku

Dowód:

- przyjęcie środka trwałego z datą 20.X.1979 r. – k. 38

- protokół odbioru końcowego i przekazania do eksploatacji obiektu linii napowietrznej 20 kV S. – J. - k. 36-37

Na mocy zarządzenia Ministra Przemysłu nr 26/ORG89 z dnia 16 stycznia 1989 r. utworzone zostało przedsiębiorstwo państwowe Zakład (...) w W.. Powstało ono w wyniku podziału przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą (...) w P. i przydzielono mu składniki mienia powstałego z podziału tego przedsiębiorstwa, które z dniem 20 lipca 1993 r. przekształcono w spółkę prawa handlowego pod nazwą Zakład (...) SA w W..

W istocie więc (...) S.A jest następcą prawnym byłego przedsiębiorstwa państwowego – Zakładu (...) SA , albowiem z dniem 30 kwietnia 2004 r. dokonano połączenia tegoż Zakładu (...) S.A. z Zakładem (...) S.A., który zmienił nazwę na (...) S.A., a od 30 grudnia 2008 r. na (...) S.A. Następnie dnia 1 września 2011 r. (...) S.A. została przejęta w trybie art. 492 § 1 k.s.h. przez (...) S.A.

dowód:

- Zarządzenie Ministra Przemysłu z dnia 16 stycznia 1989 r. – k. 39-41

- Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 20 lipca 1993 r. – k. 41-44

- postanowienie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 1 września 1993 r., sygn. akt VI (...) – k. 45

- o dpis KRS k. 30-34

Pismem z dnia 31 stycznia 2011 r. wnioskodawca, działający przez pełnomocnika, wezwał uczestnika postępowania do podjęcia negocjacji w sprawie odszkodowania za bezumowne korzystanie z nieruchomości i ustanowienia na nieruchomości wnioskodawcy położonej w S. (dz. (...)) służebności przesyłu.

Pismem z dnia 02 marca 2011 r. (...) S.A. poinformował wnioskodawcę, iż nabył przez zasiedzenie służebność gruntową odpowiadającą aktualnie treści służebności przesyłu na nieruchomości wnioskodawcy w związku z budową linii elektroenergetycznej , której elementami są betonowe słupy typu ŻN w latach 70-tych ub. stulecia.

Pismem z dnia 25 marca 2011 roku pełnomocnik wnioskodawcy ponowił swoje żądanie i zarzucił, że wnioskodawca nie wykazał możliwość doliczenia okresu posiadania przez poprzednika prawnego w rozumieniu art. 176 k.c. wskazując na wyłączenie zaliczenia przez zakład energetyczny do okresu niezbędnego do zasiedzenia czasu przez jaki z nieruchomości korzystał do 1.2.1989 r. W odpowiedzi na to pismo uczestnik w piśmie z dnia 13.04.2011 r. podtrzymał swoje poprzednie stanowisko

Dowód:

- pismo pełnomocnika wnioskodawcy z dnia 14 listopada 2011 r. i z 25.03.2011 r. – k. 15 i 18

- pismo uczestnika z dnia 15 grudnia 2011 r. i 13.04.2011 – k. 16. I 19.

Powyższe ustalenia zostały poczynione w oparciu o pisane wyżej dokumenty, zeznania wnioskodawcy oraz opinie biegłych sądowych z zakresu geodezji i elektroenergetyki .

Opinia biegłego geodety została zakwestionowana przez wnioskodawcę i sąd na jego wniosek przeprowadził dowód z opinii biegłego z zakresu elektroenergetyki R. G. (1), która korygowała odstęp między przewodami elektrycznymi. Opinia biegłego R. G. (1) została zakwestionowana z kolei przez uczestnika , lecz w ocenie sądu zarzuty wnioskodawcy nie znajdują uzasadnienia. Biegły szczegółowo uzasadnił zakres strefy technologicznej niezbędnej do prawidłowej eksploatacji . Oczywistym jest, że jeśli linia energetyczna działa sprawnie , to nie wymaga dużej ingerencji ludzi i sprzętu na nieruchomości, przez którą przebiega, Niemniej jednak dla celów konserwacji, czy wymiany w razie awarii uszkodzonych przewodów, słupów (np. w związku z gwałtownymi burzami, powodzią, itp.) niewątpliwie konieczne jest użycie sprzętu mechanicznego i wykonanie prac w warunkach gwarantujących bezpieczeństwo pracy nie tylko pracownikom wnioskodawcy , ale także właścicielom nieruchomości, którzy - jak wnioskodawca – uprawiającym

rolniczo te grunty. Poza tym uczestnik nie zgłosił żadnych wniosków dowodowych na poparcie swoich zarzutów, a sąd nie ma wiadomości specjalnych i musi w tym zakresie oprzeć się na opiniach biegłych.

Zeznaniom wnioskodawcy sąd dał wiarę w całości, albowiem są one rzeczowe, logiczne i znajdują częściowo potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym w postaci dokumentów.

Sąd zważył, co następuje:

Możliwość ustanowienia służebności przesyłu przewiduje przepis art. 305¹ k.c., który stanowi, że nieruchomości można obciążyć na rzecz przedsiębiorcy, który zamierza wybudować lub którego własność stanowią urządzenia, prawem polegającym na tym, że przedsiębiorca może korzystać w oznaczonym zakresie z nieruchomości obciążonej, zgodnie z przeznaczeniem tych urządzeń (służebność przesyłu).

Stosownie zaś do przepisu art. 305² § 2 kc jeżeli przedsiębiorca odmawia zawarcia umowy o ustanowienie służebności przesyłu, a jest ona konieczna do korzystania z urządzeń, o których mowa, właściciel nieruchomości może żądać odpowiedniego wynagrodzenia w zamian za ustanowienie służebności przesyłu.

Jak sąd ustalił na nieruchomości wnioskodawcy znajdują się trwałe urządzenia w postaci elementów linii energetycznej, tj. 3 słupów przelotowych z napowietrznymi przewodami linii średniego napięcia stanowiących składniki przedsiębiorstwa uczestnika (...) S.A. służące do dystrybucji energii elektrycznej, a zatem istnieją przesłanki do ustanowienia służebności przesyłu.

Jednakże uczestnik postępowania zarzucił, że nabył taką służebność przez zasiedzenie.

Instytucja służebności przesyłu została wprowadzona z dniem 3 sierpnia 2008 r. przepisami ustawy z dnia 30 maja 2008 r. (Dz. U z 2008 r. nr 116 poz. 731). Możliwość stwierdzenia przez Sąd nabycia przez zasiedzenie prawa służebności gruntowej, na rzecz przedsiębiorstwa odpowiadającej treścią służebności przesyłu przed wejściem w życie przepisu art. 305¹ – art. 305⁴ kc) potwierdza orzecznictwo Sądu Najwyższego. O możliwości takiej stwierdził Sąd Najwyższy m.in. w uchwale z dnia 07.10.2008r. (III CZP 89/08, Biuletyn SN z 2008r., nr 10).

Przepis art. 292 k.c. stanowi, że służebność gruntowa może być nabyta przez zasiedzenie tylko w wypadku, gdy polega na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia. Przepisy o nabyciu własności nieruchomości przez zasiedzenie stosuje się odpowiednio. Z przepisu art. 172 k.c. wynika natomiast, że posiadacz nieruchomości nie będący jej właścicielem nabywa własność, jeżeli posiada nieruchomość nieprzerwanie od lat dwudziestu jako posiadacz samoistny, chyba że uzyskał posiadanie w złej wierze (zasiedzenie). Po upływie lat trzydziestu posiadacz nieruchomości nabywa jej własność, choćby uzyskał posiadanie w złej wierze.

Zawarte w zdaniu drugim art. 292 k.c. odesłanie do przepisów o nabyciu własności nieruchomości przez zasiedzenie obejmuje tylko kwestie nie uregulowane w zdaniu pierwszym tego artykułu i pozwala na stosowanie do zasiedzenia służebności gruntowej przepisów o nabyciu nieruchomości przez zasiedzenie jedynie „odpowiednio”. Do zasiedzenia służebności gruntowej nie ma zatem zastosowania wymaganie posiadania samoistnego (art. 176 § 1 k.c. w zw. z art. 336 k.c.). Znajdują natomiast zastosowanie odpowiednio przepisy o nabyciu nieruchomości przez zasiedzenie dotyczące terminów posiadania w zależności od dobrej lub złej wiary (postanowienie SN z 11.02.2010 sygn. akt I CSK 181/09).

Jeśli zatem, jak sąd ustalił, linia energetyczna biegnąca przez działkę wnioskodawcy została wybudowana w czerwcu 1979 r. na co wskazuje dokumentacja będąca w posiadaniu uczestnika, potwierdzająca dokonanie protokolarnego odbioru końcowego i przekazania do eksploatacji obiektu tj. linii średniego napięcia na odcinku S. – J., którą wciągnięto także do ewidencji środków trwałych zakładu energetycznego, to co najmniej w tej dacie linia energetyczna na pewno już istniała i była objęta w posiadanie przez Zakład energetyczny, a następnie wykorzystywana zgodnie z przeznaczeniem. Dlatego też Sąd przyjął, iż co najmniej od 25 czerwca 1979 roku ta część sieć elektroenergetycznej jest wykorzystywana przez uczestnika postępowania i przebiega nad działkami stanowiącymi obecnie własność wnioskodawcy. Uczestnik wykazał posiadanie przez okres co najmniej 30 lat w złej wierze. Sąd przyjął złą wiarę, gdyż

uczestnik nie wykazał, aby wszedł w posiadanie tej infrastruktury na podstawie decyzji wyłączeniowej lub innego podobnego aktu. W okresie biegu zasiedzenia poprzednikiem prawnym uczestnika było przedsiębiorstwo państwowe.

W kwestii charakteru posiadania i zaliczenia okresu posiadania do biegu zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu prezentowane są w orzecznictwie Sadu Najwyższego liczne poglądy.

I tak w postanowieniu z 9 lutego 2012 r. III CZP 93/11. III CZP 93/11 Sąd Najwyższy stwierdził, że „osoba prawna, która przed dniem 1 lutego 1989 r. miała status państwowej osoby prawnej i nie mogła nabyć (też w wyniku zasiedzenia) własności nieruchomości Skarbu Państwa, może do okresu samoistnego posiadania wykonywanego po tej dacie zaliczyć okres posiadania Skarbu Państwa przed dniem 1 lutego 1989 r., jeżeli w tym czasie nastąpiło przeniesienie posiadania”. W postanowieniu z 13 czerwca 2013 r., wydanym w sprawie IV CSK 672/12, Sąd Najwyższy wskazał, że w orzecznictwie tego sądu w zasadzie jednolicie przyjmuje się, że przedsiębiorstwa państwowe przed 1 lutego 1989 r. korzystały ze służebności w ramach zarządu mieniem państwowym w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa, a więc w istocie były dzierżycielami, podobnie jak w postanowieniu z 27 listopada 2013 r., V CSK 525/12, w którym podkreślono, że „są co prawda głoszone wpadkowo poglądy odnośnie możliwości posiadania służebności przez przedsiębiorstwo państwowe, zdecydowanie przeważa jednak pogląd, iż ze względu na treść art. 128 K.c., przed dniem 1 lutego 1989 r. posiadaczem służebności mógł być tylko Skarb Państwa, a przedsiębiorstwo było wyłącznie jej dzierżycielem oraz w postanowieniu z 20 września 2013 r. w sprawie II CSK 10/13, gdzie wskazano, że w ukształtowanym i dominującym orzecznictwie Sądu Najwyższego zasada jednolitej własności państwowej (art. 128 § 2 k.c. w pierwotnym brzmieniu) rozumiana była w ten sposób, że przedsiębiorstwo państwowe mogło wykonywać m.in. posiadanie służebności (art. 352 § 1 k.c., art. 336 k.c.) jedynie w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa (...). Sąd Najwyższy nie podziela dokonywanych w piśmiennictwie, a także w niektórych orzeczeniach Sądu Najwyższego, interpretacyjnych prób obrony odmiennego stanowiska. Oznacza to, że przedsiębiorstwo państwowe jako państwowa osoba prawna nie mogło nabyć w wyniku zasiedzenia m.in. służebności gruntowej (art. 292 k.c.), mogło jednak do okresu posiadania, wykonywanego po dniu 1 lutego 1989 r., zaliczyć okres posiadania Skarbu Państwa sprzed tej daty, jeżeli nastąpiło przeniesienie posiadania (...).”, a w wyroku z 25 kwietnia 2014 r. wydanego w sprawie II CSK 433/13 stwierdził, że „wobec tego **nie jest** istotne doliczenie okresu korzystania z nieruchomości w zakresie odpowiadającym służebności przesyłu przez przedsiębiorstwo państwowe ale doliczenie okresu posiadania nieruchomości w takim zakresie przez Skarb Państwa wykonywanego faktycznie przez dzierżyciela – przedsiębiorstwo państwowe.”

Z przytoczonych wyżej orzeczeń wynika, że do biegu zasiedzenia, można zaliczyć okres posiadania Skarbu Państwa przed dniem 1 lutego 1989 r. jeżeli w okresie tego biegu nastąpiło przeniesienie posiadania.

Z ustaleń w niniejszej sprawie wynika, że wraz z przekształceniami i następstwem prawnym następowało przejście majątku ruchomego i nieruchomego, co wynika z treści decyzji i aktów notarialnych a zatem powołując się na cyt. wyżej orzecznictwo uczestnik mógł doliczyć do okresu biegu zasiedzenia służebności okres posiadania służebności przez swoich poprzedników prawnego, a ostatnio – Zakładu (...) SA będącego przedsiębiorstwem państwowym, który posiadał służebność w imieniu Skarbu Państwa.

Budując linię energetyczną i dokonując prawdopodobnie późniejszych przeglądów linii energetycznej o czym świadczą zeznania wnioskodawcy stwierdzającego ślady kół samochodowych wzdłuż całej linii napowietrznej biegnącej przez obie działki, zarówno w okresie gdy właścicielem nieruchomości był J. S. i później wnioskodawca – uczestnik przejawiał tym samym wykonywanie działań w sferze posiadacza służebności przesyłu.

Poprzednik prawny uczestnika postępowania był co najmniej od dnia 25 czerwca 1979 roku posiadaczem urządzeń przesyłowych posadowionych na nieruchomości wnioskodawcy w zakresie odpowiadającym treści służebności przesyłu. Wnioskodawca zarzucał złą wiarę uczestnika i przyjmując złą wiarę, zasiedzenie służebności przesyłu przez uczestnika nastąpiłoby z upływem 30 lat, tj. z dniem 25 czerwca 2009 roku. Wraz z kolejnymi przekształceniami następowało przeniesienie posiadania infrastruktury elektroenergetycznej, a ostatnio na rzecz uczestnika postępowania.

Biorąc jednak pod uwagę zasadę domniemania dobrej wiary przewidzianą w art. 7 k.c. , jak również okoliczność iż obejmując w posiadanie infrastrukturę elektroenergetyczną zbudowaną na działce poprzednika prawnego wnioskodawcy – poprzednik prawny uczestnika niewątpliwie działał zgodnie z obowiązującym wówczas prawem, albowiem dostarczanie przez państwowe przedsiębiorstwa energetyczne energii elektrycznej oraz budowa i konserwacja urządzeń do tego służących było wykonywane w ramach działalności gospodarczej państwa (tak SN m.in. w orzeczeniach z dnia 8.01.2009 r. I CSK 265/08, post. SN z 17.12.2008 r. I CSK 171/08), to zasiedzenie nastąpiło z dniem 25 czerwca 1999r.

Mając powyższe na uwadze, skoro podniesiony przez uczestnika zarzut zasiedzenia służebności jest zasadny, na podstawie wskazanych wyżej przepisów wniosek o ustanowienie służebności przesyłu należało oddalić. Zasiedzenie służebności przesyłu, jak wynika z definicji tej służebności zawartej w art. 305¹ kc, obejmuje całą nieruchomość obciążoną, a jedynie jest wykonywana w oznaczonym zakresie, wynikającym z treści tej służebności. Zakres tej służebności określa przedstawiona opisowo i graficznie opinia biegłego z zakresu elektroenergetyki R. G. (2) . Zasiedzenie służebności jest bezpłatnym nabyciem prawa służebności, co oznacza, że przedsiębiorstwo uzyskuje trwałe uprawnienie do korzystania z cudzego gruntu w zakresie służebności przesyłu bez konieczności wypłacenia właścicielowi nieruchomości wynagrodzenia. Dlatego nie ma możliwości w ramach niniejszego postępowania przyznania wnioskodawcy wynagrodzenia, i w tej części również wniosek podlegał oddaleniu , Sąd też orzeczono jak w punkcie I sentencji postanowienia.

Z tych też przyczyn niecelowe było zlecenie kolejnej opinii biegłemu rzeczoznawcy majątkowemu w celu wyliczenia hipotetycznego wynagrodzenia za korzystanie z nieruchomości wnioskodawcy w zakresie objętym służebnością . O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 520 § 3 k.p.c w zw. z § 7 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu ((t.j. Dz. U. 2013 r., poz. 490 ze zm.).

Na koszty postępowania poniesione przez uczestnika składają się: wynagrodzenie procesowe w kwocie 240 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł (pkt III postanowienia).